

L'altra meitat

Us costa parlar-ne, perquè des que vau arreglar els papers no n'heu dit res més



Foto: Moyan Brenn

Talles el pa amb un ganivet serrat. D'una llesca, en fas dues meitats. Una per a tu, una per a mi. Les reparteixes sense dir-ho.

Mig got de vi negre, que és bo i va bé, i una mica d'aigua amb gas per rebaixar-lo. La vostra rutina us ha acompanyat cinquanta-un anys. Petites coses banals, d'una complicitat discreta: havent dinat, espolsar al jardí les estovalles perquè en caiguin les molles. Treure d'una capsa de fusta les dues pastilles, que per poc se'ns han oblidat. A la tarda mirar la novel·la, els dimarts i els dijous al curs d'anglès, els divendres a coral i de tant en tant jugar a la botifarra amb els veïns del davant. Als llençols hi teniu brodades les vostres inicials. A la tauleta de nit, un llibre que a ella li fa mandra de llegir, però que té la coberta bonica. Dormiu junts, no feu l'amor però us estimeu. Quan un escolta *La nit dels ignorants* fins a quarts de tres, l'altre ja fa dues hores que dorm.

Un dia, un dels dos no es despertarà. Us costa parlar-ne, perquè des que vau arreglar els papers no n'heu dit res més. Els llençols semblaran menys blancs, tindran un color cru, com si haguessin envellit de cop. L'algú que es vestirà de negre encendrà els fogons esperant que bulli l'aigua. Mirarà el rellotge del microones i, abans que el minut vint-i-dos passi a ser el vint-i-tres, es preguntarà si aquell trasto s'ha espatllat o si és el temps que s'ha quedat quiet per por d'avançar. Les estovalles de quadres. El silenci, que fa nosa. El farà callar encenent el televisor, amb les notícies

d'un món que és lluny.

Agafarà el ganivet llarg, tallarà una llesca de pa i no sabrà què fer-ne de l'altra meitat.